

FRAMSELD ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2016/310

2018/EES/29/12

frá 26. nóvember 2015

um jafngildi gjaldþolsreglna fyrir váttrygginga- og endurtryggingafélög sem í gildi eru í Japan við reglurnar sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 172. gr. og 5. mgr. 227. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun 2009/138/EB er komið á áhættumiðuðum gjaldþolsreglum fyrir váttrygginga- og endurtryggingafélög í Sambandinu. Full beiting tilskipunar 2009/138/EB gagnvart váttryggjendum og endurtryggjendum í Sambandinu hefst 1. janúar 2016.
- 2) Í samræmi við 311. gr. tilskipunar 2009/138/EB getur framkvæmdastjórnin einnig samþykkt framseldar reglugerðir sem kveðið er á um í þeirri tilskipun, fyrir gildistökuðag hennar.
- 3) Ákvæði 172. gr. tilskipunar 2009/138/EB lúta að jafngildi gjaldþolsreglna í þriðja landi eða lögsögu sem á við um endurtryggingastarfsemi félaga með aðalskrifstofu sína í því þriðja landi. Jákvæð ákvörðun um jafngildi gerir kleift að meðhöndla endurtryggingarsamninga sem gerðir eru við félög með aðalskrifstofu sína í þeirri lögsögu á sama hátt og endurtryggingarsamninga sem gerðir eru við félög með starfsleyfi í samræmi við þá tilskipun.
- 4) Í 4. mgr. 172. gr. tilskipunar 2009/138/EB er kveðið á um að fastsetja tímabundið jafngildi til ákveðins tíma fyrir þriðju lönd eða lögsögur sem eru með endurtryggingagjaldþolsreglur sem uppfylla ákveðnar viðmiðanir. Ákvörðun um tímabundið jafngildi gildir til 31. desember 2020 með möguleika á endurnýjun, að hámarki eitt ár, eins og mælt er fyrir um í 5. mgr. 172. gr.
- 5) Ákvæði 227. gr. tilskipunar 2009/138/EB lúta að jafngildi váttryggjenda í þriðja landi sem eru hluti af samstæðum með höfuðstöðvar í Sambandinu. Jákvæð ákvörðun um jafngildi gerir slíkum samstæðum kleift, þegar frádráttar- og samlagningaraðferð er heimiluð sem samstæðureikningsskilaaðferð fyrir samstæðugagnaskil þeirra, að taka mið af útreikningnum á gjaldþolskröfum og tiltæku gjaldþoli (e. *own funds*) samkvæmt reglum lögsögu utan Sambandsins í stað þess að reikna þær út á grunni tilskipunar 2009/138/EB, í þeim tilgangi að reikna út gjaldþolskröfu samstæðunnar og hæft gjaldþol.
- 6) Í 5. mgr. 227. gr. tilskipunar 2009/138/EB er kveðið á um að fastsetja bráðabirgðajafngildi til ákveðins tíma fyrir þriðju lönd eða lögsögur sem eru með váttryggingagjaldþolsreglur sem uppfylla ákveðnar viðmiðanir. Ákvörðun um bráðabirgðajafngildi gildir í 10 ár með möguleika á endurnýjun.
- 7) Taka þarf tillit til nokkurra viðmiðana við mat á tímabundnu jafngildi skv. 4. mgr. 172. gr. tilskipunar 2009/138/EB og bráðabirgðajafngildi skv. 5. mgr. 227. gr. tilskipunar 2009/138/EB. Þessar viðmiðanir innihalda tilteknar sameiginlegar kröfur, einkum varðandi gildandi gjaldþolsreglur og valdheimildir, tilföng og ábyrgð eftirlitsaðilans. Aðrar viðmiðanir eru ólíkar fyrir þessar tvær gerðir af jafngildi, einkum þær sem varða samleitni við jafngildisreglurnar í heild, upplýsingaskipti við eftirlitsyfirvöld og þagnarskyldu.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjttíð. ESB L 58, 4.3.2016, bls. 55. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 62/2018 frá 23. mars 2018 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjttíð. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1.

- 8) Mælt er fyrir um gjaldþolsreglurnar í Japan í lögnum um váttryggingastarfsemi og reglugerðinni um váttrygginga-
starfsemi, eins og þeim var síðast breytt 2010. Yfirgripsmikið leyfisveitingakerfi er til staðar fyrir starfsleyfi
váttryggjenda. Til að leggja stund á endurtryggingastarfsemi í Japan er skaðatryggingaleyfisveiting nauðsynleg. Að hluta
er mælt fyrir um staðla fyrir stjórnunarhætti, áhættustjórnun og birtingu upplýsinga í eftirlitsviðmiðunarreglum japönsku
fjármálaþjónustustofnunarinnar (JFSA). Eftirlitsviðmiðunarreglur hafa ekki lagagildi, en japanska fjármálaþjónustu-
stofnunin (JFSA), sem hefur vald til að þvinga fram aðgerðir til úrbóta telji hún þær eiga við, fylgist náið með þeim.
- 9) Í mars 2015 veitti Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunin (EIOPA) framkvæmdastjórninni ráðgjöf, skv.
2. mgr. 33. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins ⁽¹⁾ (ESB) nr. 1094/2010, um reglugerða- og eftirlitsfyrir-
komulagið fyrir váttrygginga- og endurtryggingafélög sem í gildi er í Japan. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóða-
eftirlitsstofnunin hefur einnig í framhaldinu aðstoðað framkvæmdastjórnina og veitt frekara innlegg að því er varðar
matið á japanska váttryggingageiranum skv. 5. mgr. 227. gr. tilskipunar 2009/138/EB. Framkvæmdastjórnin hefur byggt
mat sitt á upplýsingunum sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunin veitti.
- 10) Í Japan er óháður váttryggingaefirlitsaðili, japanska fjármálaþjónustustofnunin (JFSA), sem hefur nauðsynlegar
valdheimildir og tilföng til að inna af hendi verkefni sín. Árið 2013 sinntu um 100 starfsmenn hjá japönsku
fjármálaþjónustustofnuninni (JFSA) váttryggingaefirliti í fullu starfi, ásamt öðrum sem tiltækir voru annars staðar frá í
stofnuninni. Rannsóknarheimildir ná yfir vettvangsskoðanir, og viðurlög sem í felast stjórnsýslufyrirmæli, allt að
afturköllun á leyfi og einstaklingsbundnum viðurlögum. Japanska fjármálaþjónustustofnunin (JFSA) getur einnig lagt
fram mál til saksóknara.
- 11) Váttryggjendur og endurtryggjendur verða að leggja fram umfangsmikið skýrslugjafaefni til japönsku fjármálaþjónustu-
stofnunarinnar (JFSA) sem hefur víðtækar valdheimildir til að endurskipuleggja eða binda enda á starfsemi váttryggjenda
og endurtryggjenda sem eiga í vandræðum, og var þeim beitt á árangursríkan hátt til að fást við fjölda líftryggjenda sem
hafa átt í alvarlegum vandræðum síðustu áratugi.
- 12) Fyrirkomulag um samvinnu við nokkur önnur eftirlitsyfirvöld í heiminum er til staðar hjá japönsku fjármálaþjónustu-
stofnuninni (JFSA). Frá 2011 er hún undirritunaraðili að viljayfirlýsingu alþjóðasamtaka váttryggingaefirlita um
upplýsingaskipti milli váttryggingaefirlitsaðila. Hún hefur gert fjölda tvíhliða eða marghliða samvinnusamninga við
önnur eftirlitsyfirvöld, þ.m.t. nokkra eftirlitsaðila í Sambandinu.
- 13) Starfsfólk japönsku fjármálaþjónustustofnunarinnar (JFSA) fellur undir strangar kröfur um þagnarskyldu. Reglur og
starfsvenjur japönsku fjármálaþjónustustofnunarinnar (JFSA) vernda á fullnægjandi hátt trúnaðarupplýsingar sem
erlendir eftirlitsaðilar veita. Þess er krafist að allt núverandi og fyrrverandi starfsfólk japönsku fjármálaþjón-
ustustofnunar (JFSA) haldi leyndum öllum upplýsingum sem það tekur við í störfum sínum. Óheimil birting upplýsinga
getur leitt til viðurlaga, sakamálarannsókna og refsingar. Upplýsingar sem mótteknar eru frá erlendum eftirlitsaðilum og
tilgreindar eru sem trúnaðarmál eru meðhöndlaðar til samræmis við það, og verða einungis notaðar í þeim tilgangi sem
samkomulag er um við erlenda eftirlitsaðilann.
- 14) Matsverð eigna fyrir bæði líf- og skaðatryggingafyrirtæki er gert í samræmi við góðar reikningsskilavenjur í Japan.
Flestar, en ekki allar, eignir eru verðmetnar á gangvirði. Við tilteknar aðstæður eru sumir eignaflokkar (eins og
skuldabréf og lán) verðmetnir á bókfært virði. Þegar eignir eru verðmetnar á upphaflegu kostnaðarverði er tekið tillit til
meirihluta af óinnleystum hagnaði og töpum við ákvörðunina um tiltækt gjaldþol. Váttryggingaskuld líftrygginga og
langtíma skaðatrygginga er afvöxtuð. Japanska fjármálaþjónustustofnunin (JFSA) ákvarðar afvöxtunarstuðullinn sem
nota á fyrir afvöxtun váttryggingaskuldar með reglulegu millibili. Frá dagsetningu samningsins er eingöngu hægt að
endurmeta váttryggingaskuld uppávið (hún er aldrei verðmetin undir virðinu sem ákvarðað er á samningsdeginum).
Þannig er litið framhjá markaðspróun og öðru sem leiðir til lækkunar á váttryggingaskuld (eins og hækkun vaxta). Einnig
er þess krafist af váttryggingafélögum að þau að geri framtíðarsjóðstreymisgreiningu á hverju reikningsári út frá
sjónarmiði um viðeigandi váttryggingaskuld og, ef talið er nauðsynlegt, til að safna viðbótarvarasjóði.
- 15) Eftirlitsinngrip fyrir bæði líf- og skaðatryggingafyrirtæki getur verið virkjað við þrjú mismunandi viðmiðunarmörk,
skilgreind sem ólík gjaldþolshlutföll (SRM), gefin upp sem prósentutala af tvöfalda gjaldþolinu deilt með gjaldþolskröfu
sem nefnd er „heilðaráhættan“ (e. „Total Risk“). Mælistikan „heilðaráhætta“ nær yfir váttryggingaáhættur, vexti og
markaðsáhættur, rekstraráhættu og hamfaraáhættuna. Eigin líkön eru samþykkt fyrir hamfara- og lágmarkstrygg-
ingaráhættur. Japanska fjármálaþjónustustofnunin (JFSA) hefur valdheimild til að þvinga fram tilteknar ráðstafanir til
úrbóta, jafnvel þótt ekki sé farið upp fyrir hæstu viðmiðunarmörk fyrir eftirlitsinngrip (gjaldþolshlutfall (SRM) yfir
200%), t.d. með því að krefja váttryggjendur um að samþykkja ráðstafanir til að auka arðsemi sína og

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska
váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun
framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjúd. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

stöðugleika, og draga úr útlánaáhættu eða lausafjárahættu. Þegar gjaldþolshlutfallið (SRM) er undir 0% getur japanska fjármálaþjónustustofnunin (JFSA) skipað fyrir um stöðvun starfseminnar að öllu leyti eða að hluta til.

- 16) Á grundvelli áhættustjórnunaráætlunar fyrir fyrirtæki eru japanskir váttryggjendur krafðir um að stýra áhættum bæði einstökum og heildstætt. Váttryggjendur eru krafðir um að útfæra viðeigandi áhættustýringu á kerfisbundinn og yfirgrípsmikinn hátt. Þetta felur í sé athugun á því hvort viðeigandi áhættu sé mætt, sannpröfun á hlutlægni og hve viðeigandi magnmælistaðlar eru, ásamt greiningu á framtíðargjaldþolsþörf í ljósi álitamála tengdum miðlungs og langtíma starfsstefnum og fyrirtækjaumhverfi. Japanska fjármálaþjónustustofnunin (JFSA) krefur einnig váttryggjendur um að framkvæma eigið áhættu- og gjaldþolsmat og að tilkynna niðurstöður þess til stjórnarinnar.
- 17) Japanskir váttryggjendur eru að lögum krafðir um að leggja fram hálfárs- og ársskýrslur um rekstur til japönsku fjármálaþjónustustofnunarinnar (JFSA). Að auki er váttryggjandi á hverju ári krafinn um að útbúa nokkur skýringarskjöl og hafa þau tiltæk almenningi á aðalskrifstofu sinni.
- 18) Japönsku gjaldþolsreglurnar eru í þróun. Gjaldþolskröfur á samstæðustigi voru innleiddar árið 2010. Frá því að Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin hóf að meta jafngildi japanska eftirlitsfyrirkomulagsins í tengslum við 172. gr. tilskipunar 2009/138/EB, er verið að vinna að endurbótum í Japan sem munu bæta gjaldþolsreglur þess. Nokkrar skýrslur hafa verið unnar og vettvangsprófanir gerðar árin 2011, 2012 og 2014 út frá efnahagsreikningi sem byggir á fjárhagslegu mati. Breytingar sem eru til athugunar gefa ástæðu til að ætla að framtíðarþróun japönsku gjaldþolsreglnanna muni leiða af sér aukna samleitni við tilskipun 2009/138/EB.
- 19) Í framhaldi af þessari úttekt ætti að líta svo á að gjaldþolsreglur fyrir váttryggingar og endurtryggingar í Japan uppfylli viðmiðunina fyrir tímabundið jafngildi sem mælt er fyrir um í 4. mgr. 172. gr. tilskipunar 2009/138/EB, og fyrir bráðabirgðajafngildi sem mælt er fyrir um í 5. mgr. 227. gr. tilskipunar 2009/138/EB.
- 20) Tímabil tímabundna jafngildisins sem ákvarðað er með þessari ákvörðun tekur enda 31. desember 2020, í samræmi við 5. mgr. 172. gr. tilskipunar 2009/138/EB.
- 21) Tímabil bráðabirgðajafngildisins sem ákvarðað er með þessari ákvörðun ætti að vera 10 ár, í samræmi við 6. mgr. 227. gr. tilskipunar 2009/138/EB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Gildandi gjaldþolsreglur í Japan sem eiga við um endurtryggingastarfsemi félaga með aðalskrifstofu sína í Japan og er eftirlitsskyld samkvæmt lögum um váttryggingastarfsemi, skulu vera taldar tímabundið jafngildar regluverkinu sem mælt er fyrir um í I. bálki tilskipunar 2009/138/EB.

Tímabundna jafngildið sem um getur í fyrstu málsgrein skal taka enda 31. desember 2020.

2. gr.

Gildandi gjaldþolsreglur í Japan sem eiga við um váttryggingastarfsemi félaga með aðalskrifstofu sína í Japan og er eftirlitsskyld samkvæmt lögum um váttryggingastarfsemi, skulu vera taldar jafngildar til bráðabirgða regluverkinu sem mælt er fyrir um í VI. kafla I. bóls tilskipunar 2009/138/EB.

Bráðabirgðajafngildið sem um getur í fyrstu málsgrein skal veitt fyrir 10 ára tímabil frá og með 1. janúar 2016.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Gjört í Brussel 26. nóvember 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.
